

Firma jest rozpoznawalna i ceniona (głównie za stosunek jakości do ceny) tylko w pewnych wąskich kręgach – poza mainstreamem. Co do tego, że Phiaton potrafi robić niezłe słuchawki, nie mam wątpliwości, ale dzisiaj nie mniejszą sztuką jest je wypromować i sprzedać.

Phiaton PS 300 NC

Jakie powinny być optymalne słuchawki podróżne? Wydaje się, że powinny mieć przynajmniej cztery cechy: ANC i Phiaton to mają, dobrze by było uwolnić się od kabli (szczególnie w tłoku komunikacji miejskiej) – tego akurat tutaj nie dostajemy, powinny zajmować jak najmniej miejsca w bagażu (mniejsze są już tylko Sennheisery) i na koniec – działać jak najdłużej, bez konieczności ingerencji z naszej strony (nie da się kupić nowego paluszka na środku Atlantyki, tak samo jak trudno szukać gniazdka USB w Indiach) i tu Phiaton pozostawia konkurencję daleko w tyle. W komplecie dostajemy uniwersalny zasilacz z wyjściem USB pracujący pod napięciem 100–240 V i pięcioma typami wymiennych wtyków (europejski, brytyjski, amerykański, australijski i koreański), a do

tego dodatkową ładowarkę USB, wyglądającą jak pojedyncza muszla słuchawki. Otrzymujemy dwa akumulatory. Gdy jeden nam służy, drugi się ładuje. Co jeszcze? Dwa przewody ponad 1,5 m każdy, normalny i z mikrofonem do iPhone'ów (jak rozwiązać ten wkurzający problem, że wszyscy robią mikrofony tylko dla Apple, napiszę wkrótce), przejściówkę na duży „jacka” i samolotową, ale w wersji składanej (piękny drobiazdek). Etui jest jednym z najbardziej poręcznych – nie dość, że małe, to jeszcze sztywne i ma kieszonki na wszystkie drobiazgi.

Oprócz dwóch mikrofonów zainstalowano też opatentowany system VHST (Valves of the Heart Sound Technology) – opis techniczny tego „zjawiska” jest strasznie zagmatwany, ale z grubsza chodzi o system zaworów kontrolujących ciśnienie wewnątrz obudów w sposób naśladujący pracę zastawek w sercu, w celu poprawy warunków pracy membran.

Nauszne poduszki przygotowano podobnie jak w Denonie – nie mają zagłębienia na środku, więc przylegają całą powierzchnią do ucha. Pałk pracuje w dużym zakresie, więc każda głowa powinna się zmieścić. Wygodnym detalem jest mięsiste obłożenie pałką po obydwu stronach gąbką.

Z Phiatonów usłyszymy sporo wysokich częstotliwości, chociaż nie oznacza to wysokiej szczegółowości. Odczuwałem niedostatek pewnej elegancji wykańczania, wybrzmiewania dźwięków. Są one jakby za krótkie, wyraźne w ataku, ale szybko gaszone. Jeszcze 3–4 lata temu za takie słuchawki z ANC człowiek całowałby po

Przy takim wyposażeniu standardowym konkurencja nie ma szans – dwa akumulatory, dedykowana ładowarka USB (ta złota), składana przejściówka, dwa przewody itd.

stopach ich konstruktorów, wtedy byłyby wybitne, a tak są „tylko” dobre. Ale czy w podróży potrzebujemy audiofilskiego brzmienia? PS 300 NC mają inne atuty. Małe, ładne, z najlepiej rozwiązaniem w całym teście zasilaniem na każdą okazję.

Zestaw dla MacGyvera – jest tu wszystko, co może się przydać w podróży.

PS 300 NC

CENA: 900 Zł

DYSTRYBUTOR: MIP
www.phiaton.com

WYKONANIE

Ogólnie skromne, ale skóropodobne przetłoczenia na zewnętrznej stronie muszli dodają splendoru.

WYGODA

Duże poduszki doskonale leżą na uszach, pałk ma zapas na dowolnie dużą głowę. Najlepsze rozwiązanie zasilania w całym teście.

BRZMIENIE

Zrównoważone i wyraźne, choć niewyrafinowane, zubożone w wybrzmieniach.

